

۲۲۴- در حال سجده

از یکی از غلامان امام سجاد علیه السلام روایت شده است که آن حضرت علیه السلام روزی به صحرا رفت، گفت: به دنبالش رفتم و او را دیدم که بر سنگی زبر سجده نموده است، پس، ایستادم در حالی که صدای بلند گریه‌اش را می‌شنیدم، شمردم که هزار بار گفت:

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ حَقًّا، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ تَعَبُّدًا وَرِقًّا، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ إِيْمَانًا وَصِدْقًا.

نیست پروردگاری جز خدا به حق و حقیقت، نیست پروردگاری جز خدا به بندگی و بردگی، نیست پروردگاری جز خدا به ایمان و راستی.

سپس سر از سجده برداشت در حالی که محاسن و صورتش خیس گشته بود از اشک‌های چشمانش.